

На основу члана 88 тачке 2 Устава Републике Црне Горе доносим

Указ о проглашењу Закона о заштити конкуренције

Проглашавам Закон о заштити конкуренције, који је донијела Скупштина Републике Црне Горе на другој сједници другог редовног засиједања у 2005. години, дана 10. новембра 2005. године.

Број: 01-1138/2

Подгорица, 15. новембра 2005. године

Предсједник Републике Црне Горе

Филип Вујановић, с.р.

Закон о заштити конкуренције

Закон је објављен у "Службеном листу РЦГ", бр. 69/2005 од 18.11.2005. године.

ДИО ПРВИ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1

Овим законом уређују се начин, поступак и мјере заштите конкуренције на тржишту и утврђују надлежности органа за заштиту конкуренције.

Повреда конкуренције

Члан 2

(1) Актима и радњама којима се врши повреда конкуренције, у смислу овог закона, сматрају се:

- 1) споразуми, одлуке удружења и усаглашена пракса, којима се ограничава, спрјечава или нарушава конкуренција;
- 2) злоупотреба доминантног положаја;
- 3) концентрације којима се битно спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, прије свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту.

(2) Повреда конкуренције из става 1 овог члана утврђује се зависно од конкретног случаја на основу степена и динамике промјена у структури релевантног тржишта, ограничењима и могућностима равноправног приступа тржишту нових конкурената, промјенама којима се ограничава могућност снабдијевања тржишта према степену погодности насталих за потрошаче и других околности којима се утиче на повреду конкуренције.

(3) Ближе критеријуме из става 2 овог члана утврђује орган државне управе надлежан за послове економије (у даљем тексту: надлежни орган).

Територијална примјена

Члан 3

Овај закон примјењује се на акте и радње учињене на територији Републике Црне Горе (у даљем тексту: Црна Гора), односно на акте или радње који су настали као посљедица аката или радњи учињених ван територије Црне Горе, а којима се врше повреде конкуренције на територији Црне Горе.

Персонална примјена

Члан 4

(1) Овај закон примјењује се на све субјекте који обављају привредну дјелатност и учествују у промету роба или услуга и који својим радњама врше или могу вршити повреде конкуренције (у даљем тексту: учесници на тржишту), а нарочито на:

1) привредна друштва и друге облике обављања привредне дјелатности, независно од сједишта или пребивалишта, и физичка лица независно од држављанства и пребивалишта;

2) друге субјекте који непосредно или посредно, стално, повремено или једнократно обављају привредну дјелатност и учествују у промету роба, односно услуга, независно од правног статуса, држављанства, сједишта или пребивалишта (синдикати, пословна удружења, спортске организације, установе, задруге, носиоци права интелектуалне својине и др.);

3) државне органе и органе локалне управе, када непосредно или посредно обављају привредну дјелатност и учествују у промету робе, односно услуга.

(2) Овај закон не примјењује се на учеснике на тржишту који обављају дјелатности од јавног интереса, као и на лица која, на основу акта надлежног органа, остварују приходе из јавних прихода, ако би његова примјена спријечила обављање повјерене дјелатности.

Примјена на повезане учеснике

Члан 5

(1) Овај закон примјењује се и на повезане учеснике на тржишту.

(2) Повезаним учесницима на тржишту, у смислу овог закона, сматрају се два или више учесника на тржишту који су повезани тако да један учесник непосредно или посредно, правно или чињенично, одлучујуће утиче на пословне одлуке другог учесника, а нарочито по основу већинског учешћа у основном капиталу, већине гласова у органима управљања, права на постављање већине чланова органа управљања и лица овлашћених за заступање учесника на тржишту, као и уговора о преношењу права управљања и уговора о запошљавању.

(3) Једним учесником на тржишту сматрају се два или више повезаних учесника на тржишту у смислу става 1 овог члана.

Релевантно тржиште

Члан 6

(1) Релевантним тржиштем, у смислу овог закона, сматра се тржиште које обухвата релевантно тржиште производа на релевантном географском тржишту.

(2) Релевантним тржиштем производа у смислу овог закона, сматра се скуп роба, односно услуга које су замјенљиве под прихватљивим условима са становишта корисника роба, односно услуга, у погледу њихових својстава, сврхе употребе и цијене.

(3) Релевантним географским тржиштем, у смислу овог закона, сматра се територија на којој су учесници на тржишту укључени у понуду или потражњу и на којој постоје хомогени услови конкуренције битно различити од услова конкуренције на сусједним територијама.

(4) Критеријуме за утврђивање релевантног тржишта ближе прописује надлежни орган.

ДИО ДРУГИ

ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ НА ТРЖИШТУ

Глава I

1. ЗАБРАЊЕНИ СПОРАЗУМИ

Споразуми који спрјечавају, ограничавају или нарушавају конкуренцију

Члан 7

(1) Акти који за циљ или посљедицу имају или могу имати спрјечавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту, у смислу овог закона, су споразуми, уговори, поједине одредбе уговора, изричитих или прећутних договори, усаглашена пракса, одлуке удружења учесника на тржишту (у даљем тексту: споразуми).

(2) Споразуми из става 1 овог члана забрањени су и ништави, а нарочито споразуми којима се:

- 1) непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цијене или други услови пословања;
- 2) ограничава или контролише производња, тржиште, технички развој или инвестиције;
- 3) врши подјела тржишта или извора набавке;
- 4) примјењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима на тржишту и тиме поједини учесници доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте;
- 5) условљава закључење споразума прихватањем додатних обавеза које, обзиром на природу и трговачке обичаје и праксу, нијесу у вези са предметом споразума,

(3) Изузетно од става 2 овог члана, споразуми између учесника који се у смислу овог закона сматрају повезаним учесницима на тржишту нијесу забрањени.

(4) Усаглашеном праксом из става 1 овог члана сматра се сарадња између учесника на тржишту која се постиже без закључења формалног споразума и замјењује конкуренцију на релевантном тржишту, а која се може остварити непосредним или посредним контактом између учесника на тржишту који као последицу имају утицај на понашање тржишта.

Изузеће споразума

Члан 8

Споразуми из члана 7 ст. 1 и 2 овог закона могу се изузети од забране ако доприносе унапријеђењу производње или дистрибуције или подстицању техничког или економског развоја и уколико обезбјеђују потрошачима сразмјерну корист, а који:

- 1) намећу само ограничења неопходна за постизање наведених циљева, и
- 2) не омогућавају искључивање конкуренције у битном дијелу предметних роба или услуга.

Врсте споразума

Члан 9

У смислу члана 7 овог закона разликују се:

- 1) хоризонтални споразуми, односно споразуми између постојећих или могућих учесника на тржишту који послују на истом нивоу производног ланца или ланца испоруке;
- 2) вертикални споразуми, односно споразуми о условима набавке, продаје или препродаје, између постојећих или могућих учесника на тржишту који послују на различитом нивоу производног ланца или ланца испоруке.

Рјешења и мјере надлежног органа

Члан 10

Ако надлежни орган, преко овлашћеног службеног лица, по службеној дужности или на захтјев заинтересованог лица, утврди да се споразумом спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција донијеће рјешење о утврђивању повреде конкуренције из члана 7 ст. 1 и 2 овог закона и може одредити учеснику у споразуму предузимање мјера којима се омогућава успостављање конкуренције на релевантном тржишту и отклањање штетних посљедица забрањеног споразума, као и рокове за њихово извршење.

Појединачно изузеће

Члан 11

(1) Надлежни орган, преко овлашћеног службеног лица, може, на захтјев учесника у споразуму из члана 8 овог закона, одобрити изузеће тог споразума или његовог дијела од забране утврђене чланом 7 став 2 овог закона (у даљем тексту: појединачно изузеће).

(2) Терет доказивања постојања услова за изузеће из члана 8 овог закона сноси подносилац захтјева.

(3) Надлежни орган прописује ближи садржај захтјева за појединачно изузеће.

Садржина и важење појединачног изузећа

Члан 12

(1) Појединачно изузеће из члана 11 овог закона одобрава се рјешењем којим се утврђује рок на који се изузеће одобрава, а могу се утврдити и услови и забране са роковима у којима се морају спровести.

(2) Рок из става 1 овог члана одређује се за период који не може бити дужи од времена неопходног за поврат инвестиције и остварење разумног профита, у складу са споразумом из члана 11 став 1 овог закона.

(3) Појединачно изузеће из става 1 овог члана може се, на захтјев учесника споразума, поново одобрити ако споразум испуњава услове за изузеће утврђене чланом 8 овог закона.

(4) Рјешењем о поновном одобравању појединачног изузећа утврђује се нови рок трајања изузећа, који не може бити дужи од рока утврђеног у складу са ставом 2 овог члана, а могу се утврдити и услови и забране који се морају спровести.

(5) Захтјев за продужење појединачног изузећа из става 3 овог члана учесници споразума подносе надлежном органу, најкасније шест мјесеци прије истека рока одобреног изузећа.

Поништавање, укидање или измјена појединачног изузећа

Члан 13

Рјешење о појединачном изузећу надлежни орган може:

- 1) укинути или измијенити, ако се измијене услови под којима је изузеће одобрено;
- 2) поништити, ако се изузеће заснива на нетачним или неистинито приказаним чињеницама, не поштују утврђени услови или ако се изузеће злоупотребљава.

Изузећа споразума по врстама

Члан 14

(1) Влада прописује ближе услове за изузеће споразума по врстама и одређује врсте споразума који могу бити изузети од забране у складу са чланом 8 овог закона.

(2) Споразум из става 1 овог члана надлежни орган може забранити рјешењем, ако на захтјев заинтересованог лица или по службеној дужности утврди да тај споразум не испуњава услове утврђене чланом 8 овог закона.

(3) У случају забране споразума из става 2 овог члана, терет доказивања сноси подносилац захтјева, односно надлежни орган.

Споразуми од мањег значаја

Члан 15

(1) Споразуми мањег значаја, који нијесу од битног утицаја на конкуренцију, нијесу забрањени.

(2) Споразумима из става 1 овог члана, у смислу овог закона, сматрају се хоризонтални споразуми између учесника чији укупни удио на тржишту не прелази 10% релевантног тржишта и вертикални споразуми између учесника чији укупни удио на тржишту не прелази 15% релевантног тржишта.

(3) Хоризонтални и вертикални споразуми који доводе до повреде конкуренције на релевантном тржишту кумулативним дејством групе споразума сличног утицаја на тржиште сматрају се споразумима мањег значаја, ако укупни удио тих споразума на тржишту не прелази 5% релевантног тржишта.

Забрањена ограничења конкуренције

Члан 16

(1) Хоризонтални споразуми који, непосредно или посредно, имају за циљ: фиксирање цијена приликом продаје производа трећим лицима; ограничење продаје и подјелу тржишта или учесника на тржишту, односно крајњих корисника, не могу бити изузети на основу чл. 14 и 15 овог закона.

(2) Не могу бити изузети на основу чл. 14 и 15 овог закона вертикални споразуми који, непосредно или посредно, имају за циљ да:

1) наметну ограничење трговцу које га наводи да продаје робу или услуге по фиксној или минималној цијени;

2) ограниче територију или учеснике, односно крајње кориснике којима трговац може продати робу или услуге, осим у случају:

- ексклузивне дистрибуције или ексклузивне подјеле учесника, односно крајњих корисника,

- ограничења продаје крајњим корисницима од стране трговца на велико,

- ограничења продаје неовлашћеним члановима селективне дистрибутивне мреже,

- ограничења продаје компоненти конкурентима добављача тих компоненти;

3) ограниче продају крајњим корисницима од стране чланова селективне дистрибутивне мреже;

4) ограниче међусобно снабдијевање између дистрибутера у оквиру селективне дистрибутивне мреже;

5) ограниче добављача компоненти да продаје те компоненте као резервне дјелове крајњим корисницима и сервисерима.

(3) Изузетно од члана 15 овог закона не могу бити изузети од забране вертикални споразуми између конкурената на тржишту, ако за циљ имају ограничење утврђено ст. 1 и 2 овог члана.

Обавеза пријаве споразума

Члан 17

(1) Учесници споразума дужни су да надлежном органу пријаве споразум у року од 15 дана од дана закључења, осим споразума из чл. 14 и 15 овог закона.

(2) Облик, садржину пријаве и начин вођења евиденције о пријављеним споразумима прописује надлежни орган.

Глава II

2. ЗЛОУПОТРЕБА ДОМИНАНТНОГ ПОЛОЖАЈА

Појам доминантног положаја

Члан 18

(1) Доминантан положај на релевантном тржишту, у смислу овог закона, има учесник на тржишту који послује независно од других учесника на тржишту, односно који може да доноси пословне одлуке не водећи рачуна о пословним одлукама конкурената, добављача, купаца или крајњих корисника његове робе односно услуга.

(2) Доминантан положај на релевантном тржишту утврђује се на основу процјене удјела тог учесника на релевантном тржишту, удјела које на том тржишту имају његови конкуренти, економске снаге могућих конкурената и препрека за улазак на релевантно тржиште, као и евентуално доминантан положај купца.

(3) Доминантан положај на тржишту, у смислу овог закона, има учесник чији удио на релевантном тржишту прелази 50%.

(4) Учесник на тржишту из става 3 овог члана има право да доказује да нема доминантан положај у ком случају терет доказивања пада на учесника.

(5) Доминантан положај на тржишту може имати и учесник чији је удио на релевантном тржишту нижи од 50%, у ком случају терет доказивања доминантног положаја пада на терет надлежног органа, односно подносиоца захтјева.

Колективни доминантни положај

Члан 19

(1) Доминантан положај на тржишту могу имати два или више независних учесника који су на релевантном тржишту повезани економским везама тако да заједнички дјелују као један учесник (колективна доминација).

(2) Колективни доминантни положај на релевантном тржишту утврђује се, нарочито на основу укупног удјела тих учесника на релевантном тржишту, удјела које на том тржишту имају њихови конкуренти, економске снаге могућих конкурената и препрека уласку на релевантно тржиште, као и евентуално доминантан положај купца.

(3) Колективно доминантни положај на тржишту, у смислу овог закона, имају два или више учесника чији укупни удио на релевантном тржишту прелази 60%.

(4) Учесник на тржишту из става 3 овог члана има право да доказује да нема колективно доминантан положај, у ком случају терет доказивања пада на учесника.

(5) Колективну доминацију на тржишту могу имати два или више учесника и чији је укупни удио на релевантном тржишту нижи од 60%, у ком случају терет доказивања доминантног положаја пада на терет надлежног органа, односно подносиоца захтјева.

Забрана злоупотребе доминантног положаја

Члан 20

(1) Злоупотреба доминантног положаја на релевантном тржишту забрањена је.

(2) Злоупотребом доминантног положаја на релевантном тржишту робе односно услуга сматрају се радње којима се спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, а нарочито радње којима се:

1) непосредно или посредно намећу неправедне куповне или продајне цијене или други неправедни услови пословања;

2) ограничава производња, тржиште или технички развој на штету потрошача;

3) примјењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима, чиме се поједини учесници доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте;

4) условљава закључење уговора прихватањем додатних обавеза које, по својој природи или према трговачким обичајима, нијесу у вези са предметом уговора.

Рјешења и мјере надлежног органа

Члан 21

(1) Ако надлежни орган, преко овлашћеног службеног лица, по службеној дужности или на захтјев заинтересованог лица, утврди да је злоупотребљен доминантан положај, рјешењем утврђује повреду из члана 20 овог закона и може одредити мјере које су учесници на тржишту дужни да предузму ради успостављања конкуренције на релевантном тржишту и отклањања штетних посљедица злоупотребе доминантног положаја, као и рокове за њихово извршење.

(2) Рјешењем из става 1 овог члана не може се наложити подјела учесника, отуђење његове имовине, акција или удјела, раскид уговора или одрицање од права која дају могућност одлучујућег утицаја на пословање другог учесника на тржишту.

Допуштеност појединих радњи

Члан 22

(1) Надлежни орган може, на захтијев доминантног учесника на тржишту, рјешењем да утврди да поједине радње које тај учесник намјерава да предузме нијесу забрањене у смислу члана 20 став 2 овог закона.

(2) Надлежни орган може рјешење из става 1 овог члана да укине, ако се измијене околности на којима се рјешење заснива или да поништи, ако се рјешење заснива на нетачним или неистинито приказаним чињеницама.

Глава III

3. КОНТРОЛА КОНЦЕНТРАЦИЈА

Појам концентрације и облици стицања контроле над учесником

Члан 23

(1) Концентрација учесника на тржишту настаје у случајевима:

1) формирања новог учесника спајањем два или више претходно независних учесника или њихових дјелова (спајање);

2) када једно или више физичких лица који већ контролишу најмање једног учесника на тржишту или један или више учесника на тржишту стекну контролу над другим учесником на тржишту или његовим дијелом;

3) оснивање и заједничко контролисање новог учесника од стране најмање два независна учесника, који послује на дугорочној основи, који има све функције независног учесника и приступ тржишту (заједничко улагање).

(2) Контролом из става 1 тач. 2 и 3 овог члана се сматра могућност одлучујућег утицаја на пословање учесника, засновано на правима, уговорима или било којим другим правним или чињеничним средствима, а нарочито:

1) власништво над или право коришћења цјелокупне имовине учесника или дијела његове имовине;

2) уговорно овлашћење или било који други основ којим се стиче могућност на одлучујући утицај на састав, рад или одлучивање другог учесника на тржишту.

(3) Сматра се да је учесник стекао контролу уколико је ималац или носилац права из става 2 овог члана или их може вршити по неком другом основу.

(4) Облици контроле из става 2 овог члана процјењују се независно или у комбинацији један са другим, при томе се узимају у обзир релевантне правне и стварне чињенице, али не и намјера заинтересованих страна.

(5) Двије или више концентрација између истих учесника извршених у временском периоду краћем од двије године сматраће се као једна концентрација, а као вријеме њеног настанка узима се дан извршења посљедње од ових концентрација.

Облици стицања контроле над учесником који нијесу концентрација

Члан 24

(1) Не сматра се да је настала концентрација учесника када:

1) банкарска и друга финансијска институција ради даље продаје привремено стекне акције или друге хартије од вриједности одређеног учесника и под условом да их прода најкасније у року од 12 мјесеци од дана стицања и ако у периоду у току кога располаже предметним хартијама од вриједности власништво није употријебљено тако да утиче на пословне одлуке учесника које се односе на његово понашање према конкурентима или је употријебљено у том смислу искључиво са намјером да се припреми продаја предметних хартија од вриједности или имовине учесника;

2) дође до стицања контроле над учесником од стране лица које обавља функцију стечајног или ликвидационог управника у смислу прописа о стечају и ликвидацији;

3) заједничко улагање за циљ има координацију тржишних активности између два или више учесника који задржавају своју независност, при чему ће заједничко улагање бити оцјењивано у складу са чланом 8 овог закона.

(2) Надлежни орган може продужити рок из става 1 тачка 1 овог члана до шест мјесеци, на захтјев заинтересоване банке или друге финансијске институције која докаже да продаја хартија од вриједности није разумно била могућа у том року.

Захтјев за одобрење концентрације

Члан 25

(1) Концентрација из члана 23 овог закона спроводи се по прибављеном одобрењу, које на захтјев учесника на тржишту издаје надлежни орган.

(2) Захтјев из става 1 овог члана подноси се под условом да:

1) заједнички укупан годишњи приход учесника у концентрацији остварен на тржишту Црне Горе прелази износ од 3 (три) милиона еура по завршним рачунима учесника за претходну обрачунску годину; или

2) заједнички укупни годишњи приход учесника у концентрацији остварен на свјетском тржишту у претходној обрачунској години прелази износ од 15 (петнаест) милиона еура по годишњим извјештајима учесника за претходну обрачунску годину, при чему је најмање један учесник концентрације регистрован на територији Црне Горе.

(3) У првој години пословања учесника приход из става 2 овог члана ће се рачунати на основу прихода оствареног у текућој обрачунској години на нивоу 12 мјесеци.

(4) При рачунању укупног годишњег прихода учесника у концентрацији неће се рачунати приход који ти учесници остваре у међусобној размјени.

(5) Облик и садржину захтјева за издавање одобрења за спровођење концентрације прописује надлежни орган.

Рачунање годишњег прихода за банке, друге финансијске институције и осигуравајућа друштва

Члан 26

Укупан годишњи приход из члана 25 став 2 за учеснике на тржишту рачуна се на слjedeћи начин:

1) за правна лица која се баве пружањем финансијских услуга, након одбијања пореза на додату вриједност (посредна пореска давања) и других пореза који се директно односе на њих, узима се збир сљедећих прихода:

- приход од камата и слични приходи;

- приход од хартија од вриједности: приход од акција и других хартија од вриједности које имају промјенљив принос, приход од удјела у учеснику на тржишту, приход од акција у повезаним учесницима у тржишту;

- потраживања провизија;

- нето профит од финансијских операција;

- други приходи из пословања.

2) за осигуравајућа друштва и друштва која се баве пословима реосигурања узима се бруто износ наплаћених и потраживаних премија по основу уговора о осигурању и реосигурању који су закључени од стране или у име осигуравајућих друштава пошто се од тог износа одбију порези који се наплаћују на износ премија по једном уговору или на укупан износ премија.

Начин подношења захтјева за одобрење концентрације

Члан 27

(1) Захтјев из члана 25 став 1 овог закона подноси се надлежном органу у року од седам дана од дана потписивања споразума, односно објављивања јавне понуде или стицања контроле над учесником на тржишту.

(2) Захтјев за одобрење концентрације може се поднијети и када учесници у концентрацији покажу озбиљну намјеру за закључење уговора, потписивањем писма о намјерама или када учесник на тржишту објави намјеру да учини понуду за куповину акција.

(3) Када контролу над цијелим или дјеловима једног или више учесника стиче други учесник, захтјев из става 1 овог члана подноси учесник који стиче контролу, а у свим осталим случајевима учесници у концентрацији подносе заједнички захтјев.

Објављивање захтјева за одобрење концентрације

Члан 28

Надлежни орган је дужан да објави податке из захтјева у "Службеном листу Републике Црне Горе" и то:

- 1) називе учесника у концентрацији;
- 2) природу концентрације;
- 3) привредни сектор у оквиру кога се концентрација врши.

Критеријуми за оцјену концентрација

Члан 29

Приликом процјене посљедица намјераване концентрације надлежни орган утврђује да ли се таквом концентрацијом значајно спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, првенствено стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту, при чему у обзир узима нарочито:

- 1) структуру релевантног тржишта;
- 2) стварне и потенцијалне конкуренте;
- 3) положај на тржишту учесника у концентрацији и њихову економску и финансијску моћ;
- 4) могућности избора добављача и корисника;
- 5) правне и друге препреке за улазак на релевантно тржиште;
- 6) ниво унутрашње и међународне конкурентности учесника у концентрацији;
- 7) трендове понуде и потражње релевантне робе, односно услуге;
- 8) трендове техничког и економског развоја;
- 9) интересе потрошача.

Поступање по захтјеву за одобравање концентрације

Члан 30

(1) Надлежни орган, по захтјеву за одобравање концентрације ће:

- 1) одбацити захтјев за одобрење концентрације ако се нијесу стекли услови из чл. 25 и 26 овог закона;
- 2) обуставити поступак ако подносилац захтјева одустане од захтјева;

3) одобрити концентрацију када се процјеном њених ефеката на основу критеријума из члана 29 овог закона утврди да се таквом концентрацијом значајно не спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, првенствено стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту;

4) одобрити концентрацију уз прописивање, на своју иницијативу или на предлог учесника, додатних услова и обавеза које учесници у концентрацији морају у утврђеним роковима да изврше прије или након спровођења концентрације;

5) одбити издавање одобрења за спровођење концентрације када се процјеном њених ефеката на основу критеријума из члана 29 овог закона утврди да се таквом концентрацијом значајно спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, првенствено стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту.

(2) Учесници концентрације су дужни да прекину спровођење концентрације до доношења рјешења надлежног органа којим се намјеравана концентрација одобрава или до истека рокова из члана 41 став 4 овог закона у којима је надлежни орган дужан да донесе рјешења.

(3) На образложени захтјев учесника концентрације надлежни орган може привремено одобрити спровођење концентрације и прије доношења рјешења из става 1 овог члана, узимајући у обзир нарочито посљедице прекида спровођења концентрације на учеснике и трећа лица, као и степен вјероватноће повреде конкуренције таквом концентрацијом.

Поништавање, укидање или измјена рјешења

Члан 31

(1) Надлежни орган ће, у поступку покренутом по службеној дужности или на захтјев заинтересованог лица, укинути рјешење којим се концентрација условно одобрава ако учесници у концентрацији не испуне додатни услов или обавезу у складу са чланом 30 став 1 тачка 4 овог закона, односно поништити рјешење којим се концентрација одобрава, условно одобрава или забрањује, ако је рјешење донијето на основу нетачних или неистинито приказаних чињеница.

(2) Надлежни орган ће, у поступку покренутом по службеној дужности или на захтјев странке, измијенити рјешење којим се одређена концентрација условно одобрава, када учесници у концентрацији не могу да испуне неки од услова утврђених у рјешењу због околности чије наступање нијесу могли да предвиде, избјегну или отклоне.

Регистар

Члан 32

(1) Одобрене концентрације региструју се код надлежног органа.

(2) Облик и садржину пријаве за регистрацију и образац и начин вођења регистра из става 1 овог члана прописује надлежни орган.

ДИО ТРЕЋИ

СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Надлежности

Члан 33

Надлежни орган врши сљедеће послове:

- 1) прати конкуренцију на тржишту уопште и тржиштима појединих привредних сектора;
- 2) предлаже политику заштите и развоја конкуренције и реализује и прати њено спровођење;
- 3) утврђује методе истраживања конкуренције;
- 4) одобрава изузећа од забране појединих споразума и одобрава концентрације учесника под прописаним условима и рјешава у другим питањима за које је по овом закону надлежан;
- 5) рјешава у поступку утврђивања повреда конкуренције прописаних овим законом;
- 6) предузима мјере и према учесницима и удружењима учесника за учињене повреде конкуренције или ради њиховог спрјечавања, престанка већ настале повреде и отклањања штетних посљедица по учеснике и потрошаче;
- 7) обавља и друге послове, у складу са законом.

Прикупљање података и утврђивање чињеница

Члан 34

У поступку за заштиту конкуренције надлежни орган може прибављати податке и утврђивати чињенице и путем инспекцијског надзора.

Примјена Закона о општем управном поступку

Члан 35

У поступцима који се воде поводом заштите конкуренције у погледу оних питања која овим законом нијесу посебно уређена примјењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

Сукоб интереса

Члан 36

(1) Поред случајева предвиђених законом који уређује општи управни поступак, лице које води поступак или одлучује у поступку поводом заштите конкуренције изузеће се од учешћа у поступку ако је ималац власничких права у привредном друштву које је учесник у поступку.

(2) Странка може да захтијева изузеће лица из става 1 овог члана ако постоје друге околности које изазивају оправдану сумњу у његову непристрасност, а нарочито ако има учешће у управљању странком, њеним акционаром или чланом органа управљања или је у другом блиском односу или сукобу са странком или са лицем које је повезано са странком.

(3) Бивши запослени у надлежном органу на пословима поводом заштите конкуренције нема право да заступа било које лице у поступку пред надлежним органом најмање двије године након престанка рада у надлежном органу.

Покретање поступка

Члан 37

(1) Надлежни орган покрене поступак када на основу прикупљених података и прибављених информација оцијени да постоји основана сумња да је извршена радња којом се по одредбама овог закона врши повреда конкуренције.

(2) Надлежни орган може покренути поступак на основу захтјева за утврђивање да поједини споразум није забрањен у смислу овог закона или захтјева за изузимање појединог споразума од забране, који подносе учесници између којих је споразум закључен.

(3) Надлежни орган може покренути поступак на основу захтјева за утврђивање да поједина радња није забрањена у смислу овог закона о злоупотреби доминантног положаја, који подноси учесник који врши радњу или намјерава да је врши.

(4) Надлежни орган може покренути поступак на основу захтјева за покретање поступка против учесника који је починилац радњи којима се по овом закону спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, који могу поднијети:

1) учесници којима се наноси или може нанијети штета;

2) привредне коморе, удружења послодаваца и предузетника;

3) удружења потрошача;

4) орган државне управе и локалне самоуправе.

(5) Надлежни орган може покренути поступак на основу захтјева за контролу концентрације учесника, који подносе:

1) учесници концентрације у случају спајања или заједничког улагања;

2) учесник на тржишту који стиче контролу над другим учесником на тржишту или његовим дијелом, у свим осталим случајевима.

(6) Надлежни орган ближе прописује облик и садржину захтјева за покретање поступка.

Достава података

Члан 38

(1) Надлежни орган је овлашћен да писаним путем захтијева од учесника на тржишту и других посредно укључених лица да му доставе податке значајне за утврђивање чињеница у одређеном поступку у року од 15 дана, осим ако је у захтјеву остављен дужи рок.

(2) Лице коме је поднијет захтјев нема право да се позива на пословну тајну ради одбијања саопштавања одређеног податка, али има право на накнаду цјелокупне штете, укључујући и изгубљену добит од стране надлежног органа, ако је претрпи усљед његовог откривања трећем неовлашћеном лицу.

Обустава поступка

Члан 39

Надлежни орган може донијети закључак којим се обуставља поступак када из приложених доказа произилази да извршена радња није противна овом закону.

Прекид поступка

Члан 40

(1) Надлежни орган може донијети закључак којим прекида поступак покренут по службеној дужности, ако је конкуренција повријеђена само у незнатној мјери, а странка против које се води поступак се обавезе да неће наставити или поновити радњу или акт којим се спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција.

(2) Прекид поступка може трајати најдуже шест мјесеци.

(3) Ако странка против које се води поступак не испуни или прекрши преузете обавезе прије истека рока од шест мјесеци или у том року учини нову повреду конкуренције, надлежни орган ће наставити поступак.

Рокови за доношење рјешења

Члан 41

(1) Надлежни орган је дужан да рјешења у поступцима који се воде по овом закону о споразумима којима се спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција и о злоупотреби доминантног положаја донесе у року од четири мјесеца од дана покретања поступка.

(2) Изузетно, рок из става 1 овог члана надлежни орган може продужити.

(3) Против рјешења из става 2 овог члана не може се изјавити жалба.

(4) Надлежни орган је дужан да рјешење у поступку контроле концентрација донесе у року од:

1) двадесет и пет радних дана када се ради о доношењу рјешења у складу са чланом 30 став 1 тач. 1 и 2 овог закона;

2) сто петнаест радних дана када се ради о доношењу рјешења у складу са чланом 30 став 1 тач. 3 и 4 овог закона.

3) сто тридесет радних дана када се ради о доношењу рјешења у складу са чланом 30 став 1 тачка 5 овог закона.

(5) Рок, у смислу става 4 овог члана, рачуна се од дана подношења захтјева, односно од дана допуњеног захтјева, ако је захтјев био првобитно поднијет са непотпуним подацима.

(6) Када надлежни орган пропусти да донесе рјешење у роковима из ст. 1, 2 и 4 овог члана, сматраће се да су акти и радње поводом којих се поступак води дозвољени у смислу овог закона.

Мјере

Члан 42

Кад надлежни орган утврди да се споразумом спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција, односно да је злоупотребијен доминантни положај, рјешењем може одредити мјере из чл. 10 и 21 овог закона, и то:

- 1) привремено забранити вршење промета одређене врсте робе или услуга на релевантном тржишту, које не може трајати дуже од три мјесеца;
- 2) привремено забранити вршење дјелатности, ако и поред забране из тачке 1 овог члана учесник на тржишту настави да врши промет робе или услуга на релевантном тржишту, које не може трајати дуже од четири мјесеца.

ДИО ЧЕТВРТИ

НАДЗОР

Члан 43

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донијетих на основу овог закона врши надлежни орган.

ДИО ПЕТИ

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 44

(1) Новчаном казном од двјестоструког до тристоструког износа минималне зараде у Републици Црној Гори казниће се за прекршај привредно друштво или други облик обављања привредне дјелатности, државни орган и орган локалне управе, ако:

- 1) закључи или изврши забрањени или ништави споразум којим се спрјечава, ограничава или нарушава конкуренција (члан 7 ст. 1 и 2);
- 2) не испуни у утврђеном року услове из рјешења којим се појединачни изузетак условно додјељује (члан 12 ст.1 и 4);
- 3) не прода акције привремено стечене ради даље продаје најкасније у року од 12 мјесеци од дана стицања акција, односно у одобреном продуженом року (члан 24 став 1 тачка 1);
- 4) не поднесе захтјев на прописаном обрасцу за спровођење концентрације надлежном органу или спроводи концентрацију без прибављеног одобрења (члан 25 став 2 и члан 30 став 1 тач. 1 и 5);
- 5) не испуни у утврђеном року, прије или након спровођења концентрације, додатне услове и обавезе којим се концентрација условно одобрава (члан 30 став 1 тачка 4);

б) не прекину спровођење концентрације до доношења рјешења надлежног органа којим се намјеравана концентрација одобрава или до истека рокова у којим је надлежни орган дужан да донесе рјешење (члан 30 став 2).

(2) Новчаном казном од десетороструког до двадесетоструког износа минималне зараде у Републици Црној Гори казниће се за прекршај из става 1 овог члана и физичко лице или друго одговорно лице у привредном друштву или другом облику обављања привредне дјелатности, државном органу и органу локалне управе.

(3) Ако је починиоц прекршајем из става 1 овог члана учинио штету или није извршио обавезу или је прибавио имовинску корист казниће се новчаном казном до десетоструког износа учињене штете, неизвршене обавезе или прибављене имовинске користи.

(4) Ако је физичко лице или одговорно лице у привредном друштву или другом облику обављања привредне дјелатности, државном органу и органу локалне управе прибавило имовинску корист која је већа од прописане максималне новчане казне или прописаног износа новчане казне из става 2 овог члана изрећи ће се новчана казна до двоструког износа прибављене имовинске користи.

Члан 45

(1) Новчаном казном од стопедесетоструког до двјестоструког износа минималне зараде у Републици Црној Гори казниће се за прекршај привредно друштво или други облик обављања привредне дјелатности, државни орган и орган локалне управе, ако:

1) не пријави споразум у року од 15 дана од дана закључења (члан 17);

2) не поступи по захтјеву надлежног органа да му достави или саопшти тражене податке (члан 38).

(2) Новчаном казном од десетороструког до двадесетоструког износа минималне зараде у Републици Црној Гори казниће се за прекршај из става 1 овог члана физичко лице или одговорно лице у привредном друштву или другом облику обављања привредне дјелатности, државном органу и органу локалне управе.

(3) Ако је починиоц прекршаја из става (1) овог члана прекршајем учинио штету или није извршио обавезу или је прибавио имовинску корист, висина новчане казне износи до петоструког износа учињене штете, неизвршене обавезе или прибављене имовинске користи.

(4) Ако је физичко лице или одговорно лице у привредном друштву или другом облику обављања привредне дјелатности, државном органу и органу локалне управе прибавило имовинску корист која је већа од прописане максималне новчане

казне или од прописаног износа новчане казне из става 2 овог члана изрећи ће се новчана казна до двоструког износа прибављене имовинске користи.

Заштитне мјере

Члан 46

(1) За прекршај из чл. 44 и 45 овог закона могу се изрећи заштитне мјере одузимање предмета и забрана обављања дјелатности.

(2) Заштитна мјера забране обављања дјелатности из става 1 овог члана може се изрећи у трајању од једног мјесеца до једне године.

ДИО ШЕСТИ

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Поступање у текућим односима

Члан 47

(1) Поступци започети по прописима који престају да важе даном почетка примјене овог закона окончаће се у складу са овим законом.

(2) Учесници споразума закључених до дана ступања на снагу овог закона дужни су да их пријаве надлежном органу у року од 130 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акти

Члан 48

Подзаконски акти за спровођење овог закона донијеће се у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Престанак примјене важећих прописа

Члан 49

Даном почетка примјене овог закона престаје примјена Антимонополског закона ("Службени лист СРЈ", број 29/96).

Ступање на снагу

Члан 50

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу Републике Црне Горе", а примјењиваће се од 1. јануара 2006. године.